

Text: Anne Sibrán
Ilustrații: Émilie Angebault

Magda

în mica lume
a mlaștinii

Oradea, 2024

Plouă întruna de câteva zile bune. Sub pământ, apa se scurge de peste tot. Fiecare se descurcă cum poate.

– Oare când se va opri ploaia asta? se întreabă Magda tremurând.

– Rezerva mea de semințe s-a udat, se plânse un șoricel de câmp.

– Am să mă aleg cu o răceală, mormăi un cărăbuș.

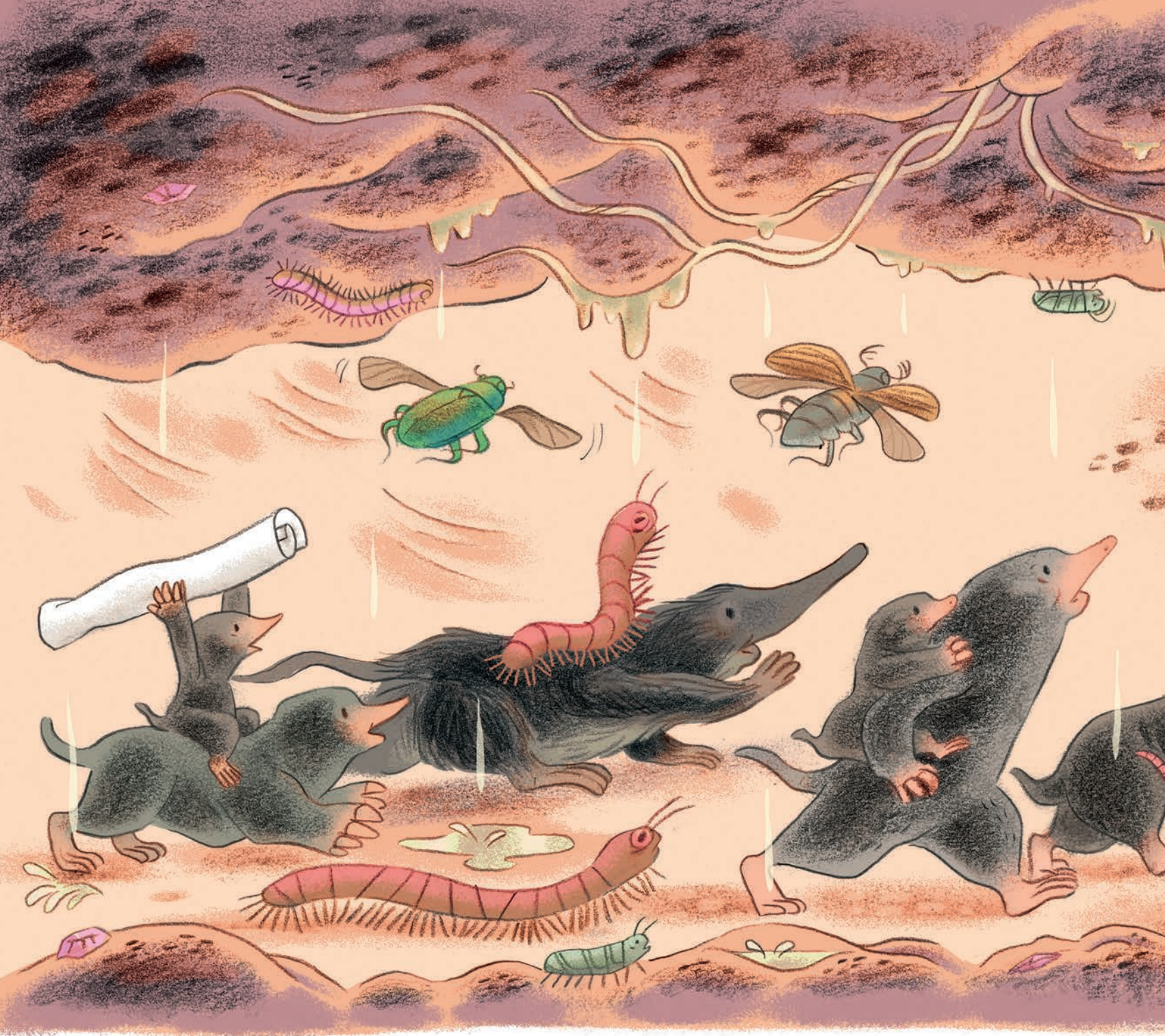
– Eu mă simt excelent, spuse voios Moris, broasca râioasă.

Ahile o privi pe Magda aplecată peste castronașul ei și îi spuse:

– Ce-ar fi să ne pictezi un tablou!

– Bine, dar cum să pictez toată apa asta? se întreabă micuța cârțiță.

Luis, desmanul, apăru dintr-o dată în atelier cu întreg alaiul lui. Îl urmau o rămă, două centipede, o familie de cârțițe și câțiva scarabei.

– Magda! Suntem inundați, apa a pătruns peste tot! Să salvăm tablourile și să ieșim de aici cât mai repede.

- Dar... dar... unde să mergem? Și cum să facem? Întrebă micuța cârțiță alarmată.
- Eu-eu nu știu să înot, se bâlbâi limaxul.
- Nu vă îngrijorați, le răspunse Luis. M-am gândit la toate. Haideți cu toții după mine! Într-o clipită, fiecare luă un tablou și se grăbiră spre ieșire.